

ס"א רפסא בלא מ"ו וכן
בעיניו. (ב) ע"ו סה. ע"ש.
(ג) מלאן הוא דיבור חדש.
מ"ה"מ. (ד) ו"ו ח"ס ע"ו
סה. ד"ה היג ר"ת ו"ו
הארכי ו"מ. (ה) ו"ע"ע
ח"ס שנת ס' ד"ה השתא.

מוסף רש"י

ומזנות של אותה
הדרך. אפילו הוא מהלך ג'
ימים ע"ו סה. ה"ו דמי.
דשוכר מניח עליה מוטת כל
הדרך וממר א"ו מניח אלא
יום אחד (ש"ס). אי דשכ"ח
למזבן. דרך הליכתו
מזלזל מונוט ליקח כל שעה
(ש"ס). מאוונא לאוונא.
ממטע למטע מהלך יום
אחד כמו נטל ועבר תלמי
לזונו דמסרבי ע"ו ש"ס.

נימא ליה הכי לי הווא חמרא. גופיה ואנא מייחנא ספינתא אחריתא.
הואיל והספן יש נידו להשלים תנאו וזה מעכב ישלם כל השכר: לא
משכח. להא דר' נתן: אלא כיון זה וספינה זו. ולא ציד זה וזה
התחונה דלמר ליה האיק אנא לא
מעכבנא מ"י מייחתי דידך: דולקין.

אם קבל יחזיר החצי ואם לא נתן
יתן החצי שהרי ציד שניהם להשלים
ואם יעכב התנע מלימן החצי יעשה
תנאו: השוכר את הספינה ופרקה
לה בחצי הדרך. קא סלקא דעמיה
שכרה עד מקום פלוני צבן וכן
וכשהגיע לחצי הדרך פרקה והוליא
חזילותיו ממנה: ואין לו. לבעל
הספינה עליו אלא תרעומת: לאגורה.
להשכירה לאחרים: רפסא דספינה.
ריעוע הספינה שמתרעמת בהואת
חזילות והכנסת חזילות: דפרקה
לטועניה בניה. בחצי הדרך הוסף
למט צה חזילות שהיו לו לשם והוא
המנה ממחילה לכך ליתן בתוכה
כאשר יראה והשכר לפי השבון
המשואות והדרך הלך נתון לו שכן
מספת המשאו של חצי הדרך:
משום שינוי דפתא. הייתי סבור
ללכת מהר ולחזור מהר: לאשלא
יסירתא. לרין אני לקנות חבלים
ציוקר כאן ששספינה מכבדת לרין
להפליגה אל אמנעית הנרה למקום
מיס עמוקם שלא תהא גושמת זרין
חבלים ארוכים ואתה לא הודעת
שאכניס חבלים הזרעים לה: חמר
נמי ליעכב. השוכר שלא ייחט עליה
אלא מונוט של יום אחד: מאוונא
לאוונא. ממלון ללילה למלון ללילה:
למטר. לחזור ולשאל בעיר מי מוכר
מונוט: ואשה בין גדולה ובין קטנה.
פסק לרכוש עליה אשה מרכיב עליה
כל אשה שירצה בין שהיא גדולה ובין
שהיא קטנה: השתא מניקה. שהיא
שני גופים והואלד כבד אמרת מרכיב
עם וולדה: מעוברת. דחד גופא
הוא מיבעיא: ש"מ. מדקתני אפילו

מעוברת דמשמע שהמעוברת כבידה מן הריקנית: האי ביניהא.
דג הנמכר בשוק במשקל: אכרסה תקלה. לפי כריסה כובדה
אם כריסה גדול משקלה יותר: למקח וממכר. אם ראתה דג
שכריסו גדול לא תקנהו במשקל אלא אם כן יזיח את מעי:
מחגי

מעוברת דמשמע שהמעוברת כבידה מן הריקנית: האי ביניהא.
דג הנמכר בשוק במשקל: אכרסה תקלה. לפי כריסה כובדה
אם כריסה גדול משקלה יותר: למקח וממכר. אם ראתה דג
שכריסו גדול לא תקנהו במשקל אלא אם כן יזיח את מעי:
מחגי

מעוברת דמשמע שהמעוברת כבידה מן הריקנית: האי ביניהא.
דג הנמכר בשוק במשקל: אכרסה תקלה. לפי כריסה כובדה
אם כריסה גדול משקלה יותר: למקח וממכר. אם ראתה דג
שכריסו גדול לא תקנהו במשקל אלא אם כן יזיח את מעי:
מחגי

היכא

אי אתה מוצא אלא בין זה וספינה זו. דהמוחזק יאמר לחזירו
לית לך גבאי ולא מידי דקיים תנאך וא"ת דמ"מ אם נתן כל
השכירות אמאי לא יטול השוכר שכר דחצי הדרך שלא הלך וכי נשכר
משכיר מוחזק ירוח ועוד דשכירות אינה משתלמת אלא לנסוף

אימא ליה הב לי ההוא חמרא ואנא מייחנא
ספינתא אמר רב פפא לא משכחת לה אלא
בספינה זו ויין זה אבל בספינה סתם ויין סתם
חולקין ת"ר יהשובר את הספינה ופרקה לה
בחצי הדרך נתון לו שכרו של חצי הדרך
ואין לו עליו אלא תרעומת היכי דמי אילימא
דקא משכח לאגורה אמאי אית ליה תרעומת
ואי דלא קא משכח לאגורה הכוליה אגרה
בעי שלומי לעולם דקא משכח לאגורה אלא
אמאי אית ליה תרעומת משום רפסתא
דספינתא אי הכי מענתא מעלייתא הוא
יוממונא אית ליה גביה אלא מאי פרקה
דפרקה לטועניה בגויה אלא מאי תרעומת
משום שינוי דעתא אי נמי לאשלא יתירא
י'תנו רבנן יהשובר את החמור לרכוב עליה
שוכר מניח עליה כסותו ולגנותו ומזונות של
אותה הדרך מכאן ואילך חמר מעכב עליו
חמר מניח עליו שעורים ותבן ומזונותיו של
אותו היום מכאן ואילך שוכר מעכב עליו
היכי דמי אי דשכ"ח למזבן חמר נמי ליעכב
ואי דלא שכ"ח למזבן שוכר נמי לא ליעכב
אמר רב פפא לא צריכא דשכ"ח למטרח
ולמזבן מאוונא לאוונא חמר דרכיה למטרח
ולמזבן שוכר לאו דרכיה למטרח ולמזבן
ת"ר יהשובר את החמור לרכוב עליה איש
לא תרכב עליה אשה אושה רוכב עליה איש
אושה בין גדולה ובין קטנה אפילו מעוברת
ואפילו מניקה השתא מניקה אמרת מעוברת
מביעיא אמר רב פפא מעוברת והיא מניקה
קאמר אמר אביי שמע מינה ביניתא אכרסה
תקלה למאי נפקא מינה למקח וממכר:
מחגי

דפרקיה לטועניה בגויה. פי'
צקונטרס שהוסף
המשא בחצי הדרך וקשה דהוה ליה
למימר פריך לה כיון שממקום אחר
היה פורק לספינה ועוד דקאמר
ושינוי דעתא מה מפסיד דכל שכן
טוב לו שמריח יותר ור"ח פירש
דפרקיה לטועניה שמוכר סחורה
שנספיה לאחר היינו שינוי דעת כי
שנא זה אדם הקונה הוא אדם קשה

אי לאשלא יתירא חבלים להוציא כלים של ראשונים ולהכניס
של אחרונים וא"ת ואמאי מוקי לה הכי לימא לעולם דשכ"ח לאוונא
וכ"ת מאי תרעומת איכא משום שינוי דעתא ו"ל כיון דמסיק טעמא
דפרקיה ספינה זו לא מאי למימר הכי דטענתא מעלייתא הוא
ורבי"ס פי' דהכי קאמר לעולם דשכ"ח לאוונא וליכא רפסא דספינה
דאיירי דפרקיה לטועניה בגויה כלומר שהחיר חזילה בתוך הספינה והואיל על יד על יד וכן אחרון שהכניס סחורה במעט מעט דלא רפסא
ספינה ותרעומת הוי משום שינוי דעת שלא הורגל עם זה האחר ולא ידע להחנהג לפי דעתו אי נמי לאשלא יתירא שאם ירצה זה במשא
יטרך לקנות כאן ציוקר חבלים חוקים כי אם היה יודע דעיתו היה קונה שם דמיס מועטים וליכא אלא תרעומת דלאו טענה מעלייתא
היא שכנגד זה מריח שנוטל שכר יותר מחזילה מחמת גדולה: בסורתו. ר"ח גרים כסתו כסתו שמיח מראשזמיו דקסת הוא הקטן
וכר הוא הגדול כדתנן במסכת [כלים] (פכ"ח מ"ה) כר שעשאו סדן וכסת שעשאה מטפתתו: מאוונא לאוונא. איוונא. איוונא. איוונא. איוונא. איוונא.
שכ"ח למטרח ולמזבן אפילו בחצי היום אם כן למה מניח חמר מונוט של כל היום ומעיקרא דקאמר אי דשכ"ח למזבן חמר נמי ליעכב
ה"מ למימר שוכר נמי ליעכב לחמר להניח מונוט כלל של אותו היום כיון דשכ"ח מלמך קאמר אי דשכ"ח מאוונא לאוונא
אלא לא חש להאריך כל כך: אשה בין גדולה ובין קטנה. באיש לא רצה לשנות בין קטן בין גדול משום דגברי שכ"ח שהם גדולים ופשיטא
דלדעתא גדול נמי אגריה ויהליה: השתא מניקה אמרת דרכבה מעוברת מביעיא. קן גרסת הספרים ואין נראה לר"ת דאין זה פירכא
דזו ואף זו קתני ועוד דאין מתיישב שפיר לפי גרסא זו הא דקאמר ש"מ ביניתא אכרסה תקלה וע"כ נראה לו כגירס' שמלא השתא
מעוברת אמרת אין מניקה מצעיא דאשה מעוברת כבידה יותר ממניקה עם בנה לפי שהחי נושא את עצמו ומיקל אבל כשהוא במעי אמו
מכבד ואכריה כבידים עליה וגם מליאה דם והשתא א"ש הא דקאמר שמע מינה ביניתא אכרסה תקלה שאם היה חוצה לה לא יכבד כ"כ
בין הכל ויש ליישב גירסת הספרים ומכל מקום פריך דלא שייך בה"ג למתני זו ואף זו כיון דאיתיה בכלל מאי דקאמר צסוף כמו גבי
מפנין ארבע וחמש קופות (שנת ד' ק"ו): דפריך חמש מפנין ארבע מיבעיא ומשני ארבע וחמש כדאמרי אינשי אבל אי לאו
הכי אמרי אינשי לא שייך לשנויי דזו ואף זו קתני כיון דארבע בכלל חמש אלא שמוסיף סיועכא נמי מעוברת שהוא גוף אחד בכלל מניקה
שהם שני גופים וקאמר ש"מ ביניתא אכרסה תקלה פי' מדקתני דשכ"ח בין גדולה ובין קטנה ובכלל זה נמי יש במשמע בין גסה
ובין דקה ולמאי איתרביח למתני ואפילו מעוברת דהיינו נמי גסה דגוף אחד הוא אפילו למ"ד עובר לאו ירך אמו הוא לענין לשון בני
אדם כמשא ובמתן חסובים הם גוף אחד אלא ודאי שמע מינה דגסה דממת עיבור כבידה יותר מגסה מחמת עצמה כי העובר מכבד:

מא א מ"י פ"ה מה'י
סכ"ו הלכה ג סג
עשין פט טו"ע ח"מ פי'
ש"א ספ"ג:
גב ב מ"י שם טו"ע שם
ספ"ד:
גג ג מ"י שם טו"ע שם
ספ"ד:
גד ד ה ו ז ח מ"י שם
הלכה ד וע"י בהשג'
ובמ"מ טו"ע שם ספ"ד
ספ"ד:
גה ח ט י ב מ"י שם
פ"ד הלכה ח סג
שם טו"ע ח"מ ס' ש'
ספ"ד:
גו ל מ"י שם הלכה ה
טו"ע שם ספ"ד א:
גז מ נ מ"י שם טו"ע
שם ספ"ד:
גח